

- X E 4607/4. — Beckenuort, 1146 kop. midden 13^e, Sint-Truiden, H Tc 132 ; 1155 kop. ± 1265, Park A 8. — Bacuueuz, 1151, Luik, Av A 8. — Bacunweiz, 1153 kop. eind 13^e, Floreffe, N Ff 3, 113 v° ; (± 1220), Luik, X E 10118/9. — Baconweiz, 1153, Luik, Ie P. — Bechenvorth, 1159, Tongerlo, TI 9. — Bacunuue, 1160, Reims, Re M. — Bekenvort, 1163, Luik voor Tongerlo, TI 14. — Becchenvorth, 1164, Tongerlo, TI 20. — Bekenvorth, 1183, Luik voor Tongerlo, TI 31.
- Germ. *Bakkin furdu-* m. resp. rom. *Baccon waid* (< germ. *wadja-*) „doorwaadbare plaats, van Bakki < Bakjo”.
- BEL [Geel : Tu] :: Bella, 1225, Wd IX 1.
Germ. *bahwa-* „slecht” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.
- BELAISE [Crèvecoeur : Ca] :: Belasia, 1135 cop. fin 12e, Amb 1077, 95 v°. — Belasie (gén.), 1136, A C ; 1153, L 36 H 355/5041 ; 1225, L 36 H 355/5042. — capella Belagie, (1159-75), L 36 H 6/37. — apud Belaisiam, 1208, L 36 H 66/715.
Rom. *bella adjacens* „beaux environs”. Cf. Belsage, Malaise.
- BELECKE : Arn :: Badelecca, (1066) falsch ± 1084, D S 4 ; 1181, D S 56. — Batelecca, (1064) falsch ± 1106, D S 6. — Bathalicha, 1109, bulle, D S 19.
- „BELECURT” (inc. ± Villers-Outreau : Ca) :: Belecourt, 1190, L 37 H 30/108.
Rom. *bella curtis* „belle ferme”.
- „BELFONTE” [Wintrich oder Filzen : Tr] :: in Belfonte, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 r°.
Rom. (acc.) *bellum fontem* „schöne Quelle”.
- „BELGAE” (les habitants de Belgica) :: Belgae, 52 a. C., copies 9e-, Caesar, BG I 1. — Βέλγας (acc.), 18, copies 12e-, Strabo, Geogr. IV 1, 1. — Belgae, 44 cop. 10e, Mela, chor., III 20. — BELG(a-rrvm) (gén.), 231, CIL XIII 11758.
Germ. ou celt., de IE *bhelgh-* „gonfler”
- au sens conservé en aa. *belgan* „être en colère”, nl. *verbolgen* „en colère”.
- „BELGICA” (le nord de la Gaule) :: Belgium, ex Belgio, 52 a. C., copies 9e-, Caesar, BG V 25, VIII 46. — IN BELGIO, 1er s., CIL XIII 1165. — Belgica, 77 copies 9e-, Plinius, Nat. hist. IV 17 ; ± 107 cop. 11e, Tacitus, Hist. I 9. — PROVINCIAE BELGICAE (gén.), 97, CIL V 6974. — Βελγικῆς (gén.), ± 180, éd. Byvanck, Exc. II 539. — PROV(inciae) BELGIC(ae) (gén.), peu avant 241, CIL XIII 1807. — Belgicae primae (gén.), ± 400 cop. 9e dont 4 copies, Not. Dign., Oc XLII. — Belgica secunda, idem, ib. Oc III. — Gallia Belgica, ± 418 copies 8e-, Orosius I 2. — Belgia, 902, Kb 201/2 (dans une charte de Trèves, désigne les régions de langue thioise, par opposition à Frantia, le pays parlant français).
- „BELGICA” (unb. zwischen Marmagen und Zülpich) :: Belgica (8.) resp. Uelgiga (10.), ± 300, kopien 8. und 10., itinerarium Antonini, 373.
- „BELGINUM” (= jetzt Hinzérath : Tr) :: Belginum, ± 365 kop. 13., tab. Peut. — VICA[N]I BELG[INENSES], 1.-4., CIL XIII 7555 a.
- „BELGRANT” (inc. ± Séricourt : Ar?) :: —, 1221, A C ; 1224, A C.
- „BELINGE” (onb. in Friesland) :: —, 945 kop. midden 12e, Fulda, ed. Dronke c. 37.
- BELK (stuk land te Gent : Gt) :: Belek, 1212, Gb A 12, 13.
Germ. *bi-luka-* m. „omsloten ruimte” (*bilükan* „omsluiten”).
- BELK (stuk land te Klemskerke : Oo) :: Belc, 1177, S Z 14.
Idem.
- BELL BEI NIEDERMENDIG : Kb :: Belle,